

[Bertel Dahlgaard.]

delse for lovens vedtagelse nu. Jeg er ikke mindst overrasket over, at partiet venstre kan tiltræde dette, venstre, som holder sparsommelighedspredikener her i salen og i pressen, når det drejer sig om at anvende et par millioner kroner til et eller andet ønskeligt formål, men som uden at blinke her bevilger i snesevis af millioner til uproduktive formål på et tidspunkt, hvor den økonomiske situation skulle advare mod det, og vi på det militære område befinder os i en overgangstid, hvor ingen er i stand til at se, hvad det kommende år kan bringe.

Der er af det kommunistiske parti stillet to ændringsforslag. Disse ændringsforslag kan faktisk af rent formelle grunde ikke vedtages, da det er kendt, at amerikanerne i henhold til den pågældende traktat skal godkende pengenes anvendelse. Vi må derfor indenfor det radikale venstre undlade at stemme for disse ændringsforslag.

Jeg vil gerne endnu sige, at i udvalget rejstes på et vist tidspunkt overfor den højtærede finansminister spørgsmålet om af de til militære anlæg afsatte midler at forbeholde et beløb til anvendelse ved udbygning af KFUMs og de grundtvigske soldaterhjem. Jeg er overbevist om, at udviklingen under oprustningen har vist, at det havde været lykkeligt for de unge, om fritiden i langt højere grad kunne tilbringes under de forhold, der er tilstede udenfor kasernerne i disse hjem, i stedet for i fritidslokalerne indenfor kasernernes område. Jeg beklager meget, at man også har afvist at anvende et ret beskedent beløb af de militære penge her til det pågældende formål.

Jeg skal da sige, at vi indenfor det radikale venstre ikke kan tiltræde denne lovgivning. Vi anser den for helt urimelig på det nuværende tidspunkt.

Oluf Pedersen: Såvidt jeg kan se, er den betænkning, der her foreligger, på mange måder et yderst interessant dokument. Der føres for tiden landet over i venstres presse og i den konservative presse en voldsom agitation mod regeringens pengepolitik, idet man hævder, at der pumpes købekraft ud, som kan ødelægge landets pengevæsen. Jeg skal for mit vedkommende ikke afvise, at der er en risiko for, at der pumpes falsk købekraft ud, og at det bl. a. kan ske ved

den foreliggende lovgivning. Jeg advarede imod det allerede, da dette lovforslag var til første behandling, men blev dengang afvist, fik ikke tilslutning fra nogen side. Jeg har imidlertid med en vis tilfredshed noteret, at siden er man dog blevet klogere. Jeg må læse betænkningen således, at man er blevet klar over fra alle sider, at jeg havde ret i min betragtning; det fremgår bl. a. af de bemærkninger, der er gjort om anvendelsen af pengene i henhold til §§ 3 og 4. Det siges her, at det forudsættes, at udbetalingen af noget beløb efter disse paragraffer kun kan ske, når det er tiltrådt af alle de tre partier, og jeg forstår det sådan, at det er ikke et flertal, der skal tiltræde det, men det er simpelthen både socialdemokratiet, venstre og konservative, der hver for sig skal tiltræde, at pengene bruges. I denne forbindelse optræder de tre partier næsten som tre regeringspartier; de har med hensyn til dette spørgsmål indgået en aftale om, at de skal stå fælles. Det vil sige, at hvis der sker nogen udbetaling, vil venstre og konservative få det fulde ansvar herfor. Hvis de går med til en sådan udbetaling, må hele den agitation, venstre og konservative fører i dag i pressen, falde bort, for så har de taget ansvaret. De har ved den bestemmelse, der er indsat her, i virkeligheden taget et medansvar for den pengepolitik, som regeringen fører. Jeg synes, det er overordentlig interessant. Jeg går ud fra, at venstre og konservative hver for sig vil forstå, hvilket ansvar de her har taget, og vil handle derefter. Jeg må tilføje, at jeg har på dette område ikke megen tillid til regeringen, men jeg har såmænd ikke mere tillid til venstre og konservative.

Vi vil fra vor side stemme mod lovforslaget, og vi vil overfor de kommunistiske ændringsforslag undlade at stemme.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalgets flertal for indstillingen om at gennemføre lovforslaget som foreslået. Jeg beklager, at det radikale parti ikke har kunnet gå med til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte mig om, hvor mange penge det drejede sig om udover de 115 mill. kr. Jeg kan dertil svare, at såvidt jeg er orienteret, kan det højst dreje sig om ganske få millioner kroner — med „få“ mener jeg een eller to.